

Žiga (pobira kosce razbite posode in je zloži pod polico, potem vzame zlomljeno cvetico in jo ogleduje). Kakor vidim, cvetica požene še jedenkrat in potlej bodita vidva previdnejša.

Vladimir. Jaz se ji nikoli več ne približam!

Anica. Jaz jo bodem gledala le iz daleč!

Žiga (odloživši cvetico na polico). Zdaj se pa le napravita, da gremo v grajski vrt, kakor sem vama obljubil. Ljubita se vedno tako, kakor sta to danes pokazala. Ljubezen mej brati in sestrami je največje veselje starišem. Take otroke Bog ljubi in blagoslavlja. (Polagoma otidó.)

Majniku pozdrav.

Pozdravljen nam bodi
Preljubljeni maj,
Prisrčno pozdravljen nam bodi!
Zelén je spet vrtec,
Zelén je spet gaj,
Zeleno spet vse je v prirodi.

In zopet vrnilo
V prerójeni svet
Veselih se ptícič je pétje;
Se s petjem vzbudílo
Po travnikih spet
In vrtilj je pisano cvétje.

Od cvetke do cvetke,
Ki jútranji hlad
Jo z bíserno rôso napaja,
Brezskrbno letaje
Metuljček krilat
Od jutra do mraka ti raja.

Po gorski planini,
Ko jútranji zôr
Umika se záriji dnéva,
Pojó vže pastirčki,
Da daleč od gôr
Veselo se petje odméva.

V dolinici tihi
Pa virček hladán
Radóstno si nekaj šepeče,
Ker valček mu v zimi
Bil v led je vkován,
Sedáj pa lehkotno mu teče.

Vse klije, vse rase,
Vse diha radóst,
Življenje, veselje povsodi!
Zelén je spet vrtec
Zelén je spet gozd,
Oj majnik pozdravljen nam bodi!

Kakó bi veseli
Ne bili tedáj
Otroci mi v letnem tem časi;
K veselju ko vabi
Vzpomládni nas maj,
Nas vabijo glasi in krasi?

Saj mine kot majnik,
Prehitro nam čas
Vesele in zlate mladósti;
Jesén pa prinese
In zimski nam mraz
Skrbij in še drugih britkóstij.

dr. H. Z.

